

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg skal gøre opmærksom på, at korte bemærkninger er af en varighed på 1 minut. Endnu har jeg været flink.

Så er det fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Til fru Ester Larsen vil jeg sige, at jeg tror, jeg fik svaret fru Line Barfoed meget præcist på det, der var hovedspørgsmålet, nemlig hvad der er Socialdemokratiets politik. Og det var ikke det, der blev givet udtryk for i det oplæg, der handlede om, hvilke måder der samlet set drøftes, når vi taler om bedre service, gennemsigtighed og demokrati inden for offentlige institutioner, herunder også sundhedsvæsenet.

Kl. 14.15

Vi har jo som bekendt adgang til at debattere, men det er ikke et spørgsmål om, at hver eneste debattør hvert eneste øjeblik udtaler Socialdemokratiets politik. Det ville blive en lidt kedelig debat.

Så er hr. Lars Barfoed glad for min tale, og jeg tager jo imod alle anmeldelser. Det er nærmest sådan, at denne her debat handler mere om en anmeldelse af min tale end om regeringens finanslovsforslag, men det har jeg det sådan set fint med.

Jeg kan godt fortælle hr. Lars Barfoed, at vi fra Socialdemokratiets side, i modsætning til hvad regeringen kan tage sig sammen til, gerne vil fremlægge vores bud på en udvikling af skattesystemet, så det er med til at bidrage til, at arbejdsstyrken kan øges, og det vil indebære spørgsmålet om at gå efter at nedsætte skatten på arbejdsindkomst. De nærmere udformninger må både hr. Lars Barfoed og hr. Peter Christensen og sikkert mange andre interesserede vente lidt med.

Hr. Peter Christensen er i øvrigt optaget af, hvor skattestoppet er uholdbart. Vi har en række finansieringsforslag, og nogle af dem kan regeringen sikkert ikke lide. Så må der være nogle – og jeg tror også, vi diskuterede nogle af dem sidste år – som regeringen jo under ingen omstændigheder vil, og det er, fordi man ikke vil erkende, at skattestoppet ikke på alle ledder og kanter er særlig smart. Men jeg kan godt sige, at det ikke handler om, at det bliver dyrere at drikke vand eller køre i bil, eller om flere grænsehandelsproblemer osv., som hr. Peter Christensen spurgte til.

Så vil jeg sådan set slutte med noget, der øjenynlig virkelig er en nyhed. Jeg vil benytte lejligheden til at holde et lille pressemøde her i salen. Det kan man jo også, men det er et ubekvemt sted, for normalt siger man, at de sikreste hemmeligheder, man siger, er dem, man siger fra tallerstolen. Men jeg vil gerne sige, at vi den 22. august udgav en meget lang pressemeddelelse – den fylder faktisk fire og en halv side; det er i øvrigt med en forholdsvis lille skrift, så den kunne have været endnu længere – om vores bud, vores prioriteringer og de nærmere indholdsmæssige elementer.

Så til det der med, at det er så frygtelig tomt, at der ikke er nogen bud, og at det følgelig ikke kunne blive til nogen tale: Dét kunne man jo altså gøre sig den ulejlighed måske en gang imellem at følge en lille bitte smule med i, også hvad Socialdemokratiet laver af politik. Det kan varmt anbefales.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har brug for at stille et afklarende spørgsmål til fru Pia Gjellerup. Det drejer sig om at prøve at bringe regeringen til forståelse af, hvorfor det går så frygtelig galt med det sociale område, som tilfældet er lige nu. Jeg vil spørge fru Pia Gjellerup, om ikke hun selv synes, at hovedårsagen er, at regeringen alene satser på satsforliget.

For mig at se er et af de steder, man skal være optaget af, hvis man er optaget af det sociale område, kommuneforhandlingerne, hvor man reducerer realvæksten fra 2 pct. til 0,7 pct. og altså skærer realvæksten ned til en tredjedel af, hvad den har været de forudgående år. Det rammer selvfølgelig handicappede, sindslidende, hjemløse, ældre og børn hårdt.

Det andet er, at man altid glemmer i forbindelse med finanslovsforhandlinger og den nuværende regering, at der er noget, der hedder socialområdet. Det er underligt nok, når man nu siger, at det er så højt prioriteret, at man hele tiden glemmer det, når man sidder og skal lave finansloven. Og så siger man i øvrigt, at det alt sammen så kan klares over satspuljen. Det kan det ikke. Selv om vi brugte hver eneste krone, der er på satspuljen, på hjemløse, på sindslidende, på misbrugere, på udsatte børn, er der stadig væk et kæmpe krater i forhold til kommuneaftaler, i forhold til finanslov.

Jeg vil spørge fru Pia Gjellerup, om ikke dét er det reelle billede og grunden til, at det socialt